

Назив дела: „Прва љубав“

Име и презиме писца: Мирослав Антић

Наслов рада: „Прва љубав“

Свако памти своју прву љубав...

Песник нам је у овој песми дао смернице, како гледати на наше промене у понашању које се дешавају управо онда када се појави та прва љубав. Полако нас је упутио у то, да прва љубав није оно нешто о чему се прича са другарима, нешто што се дели, као на пример ужина, нешто што се види, што може да се опипа. Прва љубав је нешто што осећамо у себи, а не знамо тачно шта нам се стварно догађа. Имамо осећај као да летимо, да се стално питамо, да осећамо нешто што осећали нисмо. То је нешто као талас, као светлост, као магнет...и од свега тога се по мало плашимо и завлачимо у себе и остајемо сами са срећом, са тугом и сами са собом.

Строфа која ми се највише допада, која је на мене оставила посебан утисак је:

„И кад године мину
у бескрај,
у даљину,
па сретнеш последњу љубав,
не упоређуј је никад
са оним што су у теби
давно увели цветови.“

Писац нам је појаснио да сваку следећу љубав не треба да доживимо исто као прву. То што смо тада осећали, више никада нећемо. Љубав не учимо у школи, из књига, већ то носимо у себи, у срцу, у души. Тај скоро увели цвет мора се заливати зато што је то једна посебна врста цвета.

Име и презиме: Ђорђе Јоцић VIII/2

Основна школа: „Исидора Секулић

Наставник: Миљана Ђорђевић

Број телефона: 065 227 21 93

Мејл адреса: magicbrster@gmail.com